

[Lilli Gyldenkilde]

det i det, at vi accepterer socialhjælp til arbejdsgiverne i Danmark. Det er det, vi giver på denne måde. Det er de partier, som plejer at tale meget varmt for, at der skal være ens konkurrenceregler, og hvad ved jeg, der ikke vil have ens konkurrenceregler, når det gælder danske lønmodtagere set i forhold til andre landes lønmodtagere.

I og med, at vi har datterselskaber af de multinationale selskaber, både nogle fra Danmark og udenlandske, men i større udstrækning udenlandske firmaer, som har filialer i Danmark, siger det sig selv, at når der skal nedlægges en produktion eller spares på nogen som helst måde, så gør man det da i det land, hvor man slipper billigst om ved det. Det er klart, det ville enhver gøre. Men det er ikke fair, for dermed er danske lønmodtagere stillet ringere end lønmodtagere i de øvrige lande. Derfor kan det ikke nytte noget at blive ved at køre frem med, at vi til gengæld har det bedste dagpengesystem i verden. Det har vi, og det skal vi sandelig også forsvare, men det kan ikke være meningen, at det skal bruges som socialhjælp til virksomhedsejerne.

Dertil kommer i øvrigt, men det indgår meget sjældent i diskussionen, at hvis man havde ordentlige opsigelsesvarsler, ville man få løn under varslingstiden, mens man, når man bliver fyret i løbet af 14 dage, går så meget ned i løn, at ingen næsten tror det muligt efterhånden. For mange mennesker tror, at dagpenge er 90 pct. af tidligere indtjening. Det er det jo ikke! For langt de fleste mennesker er dagpengene nede på 60-65 pct. af tidligere indtjening. Her betyder det altså, at man ved at fastholde de regler, man har, ikke vil være med til at ændre på noget som helst, og så bliver det altså lønmodtagerne, der skal betale gildet, mens det er andre, der kan gå med fornøjelsen. Det kan vi naturligvis ikke blive ved med at finde os i er sådan, og det skal danske lønmodtagere heller ikke.

Det vil vise sig, om ikke det skulle lykkes at komme igennem med i hvert fald noget på området, for jeg husker diskussionen den 27. november 1987, hvor Det Radikale Venstre gav udtryk for, at der i alt fald var dele af SF's forslag, de var enige i og gerne ville være med til at se på. Indtil videre har vi ikke rigtig fået set på det, fordi vi vidste, der kom et forslag fra Socialdemokratiet. Nu ligger der altså flere forslag,

som vi skal behandle i Arbejdsmarkedsudvalget, og jeg håber, at det denne gang lykkes at komme igennem med noget.

Men jeg må indrømme, at jeg ikke tror, vi får den helt gode tryghedslov, før vi har et andet flertal her i Folketinget, fordi der til en ordentlig tryghed i ansættelsen også hører, at vi får indført demokrati på arbejdspladserne og økonomisk demokrati. Vi har de holdninger til disse ting, og det kommer ikke bag på nogen. Vi ønsker, at vi skal komme så langt som muligt på dette område – også i den nuværende situation. Lad os komme så langt, vi overhovedet kan nu, selv om vi godt ved, vi skal meget længere. Vi kan tilsige en positiv udvalgsbehandling af disse forslag.

(Kort bemærkning).

Svend Åge Petersen (KF):

Jeg vil godt spørge fru Lilli Gyldenkilde, om vi kan få en forklaring på, hvorfor man fra de faglige organisationer igennem de sidste, lad os sige 10-20 år ikke selv ved overenskomstforhandlingerne har forlangt og fået gennemført længere opsigelsesvarsler for de mennesker, der har de korteste varsler. Det har undret mig meget, for jeg er principielt ikke uenig med fru Lilli Gyldenkilde i, at der er nogle grupper i landet, der har ekstremt korte opsigelsesvarsler. Det er min viden – og jeg vil gerne have den korrigeret, hvis den er forkert – at det svarer til det, man selv lægger frem ved overenskomstforhandlingerne og får godkendt. Man har ikke lagt vægt på det – hvorfor? Det kan jeg ikke forstå.

(Kort bemærkning).

Berlau (FK):

Nu provokerer hr. Svend Åge Petersen. Han ved udmærket godt, at der overhovedet ikke har været frie overenskomstforhandlinger i den periode, han omtaler. Der har været tale om indgreb fra regeringsmagtens side. Det har både socialdemokratiske og borgerlige regeringer gjort. Derudover har der været tale om mæglingforslag dikteret af forligsmanden. Der har ikke været en jordisk chance for noget forbund og nogen fagforening for at stille forslag i den retning, der ligger i lovforslagene her.